

have fat i? — Det skal være Poulsens lille Lærebog i Hydrostatik. Du husker nok, at jeg i Vinter paa din Anbefaling læste hans Dynamik og var begejstret over dens fantasifulde Klarhed. Han er virkelig et stort Stykke af en Digter, i Grunden den eneste fuldt moderne Lyriker herhjemme. Der var Sider i hans Fremstilling af Faldhastigheden, der betog mig saa stærkt som i sin Tid et Tankedigt af Goethe.

„Jeg har forresten faaet en Fornemmelse af, at der er noget igære her, dig angaaende. Allerede iaftes hviskede Ivan nogle forblommede Ord til mig om „et opdukkende Interessentskab“, og imorges, da jeg gik ned til Te, foer han mig yderst hemmelighedsfuldt forbi med en skinnende ny Dokumentmappe under Armen. Saa saare jeg faar noget nærmere opsporet, skal du faa Underretning.

„Andet Nyt har jeg foreløbig ikke at berette herfra. Fader og Moder er milde og gode som altid, omend jeg nok kan mærke, at de ikke har været netop glade for vort Møde. Men det faar saa være. Idag skinner Solen helt varmt, og Fuglene synger; men endnu igaar var Vejret ganske vinterligt, og jeg kom hertil i den vilde Snestorm, hvori Foraaret blæses ind over Landene her i Norden. Jeg var virkelig et Øjeblik helt ængstelig for, at Toget skulde sidde fast i en Snedrive.

„Jeg skal ellers ikke trætte dig med nogen Rejsebeskrivelse. Der er bare een lille Oplevelse, jeg maa fortælle dig om, — jeg veed godt, hvor intetsigende den i og for sig er, men naar jeg nu i Forvejen har tilstaaet dette, vil du nok lade være med at smile af min Snakkesalighed. Jeg har engang fortalt dig om en Scene, jeg for en Del Aar siden tilfældig blev Vidne til paa en af Berlins Banegaarde, og som gjorde et rystende Indtryk paa mig, ja hvis Virkninger jeg vel ingensinde helt har forvundet. Jeg tænker paa det sørgelige Optog af russiske Jøder, — flittige, lovlydige Folk, der alene for deres Afstammings Skyld blev jaget fra Hus og Hjem efter at være bleven udplyndrede og skamslaaede eller helt lemlæstede. Som en Fangetransport førtes de under Politiopsigt og fulgt af Pøbelens Forhaanelser gennem Civilisationens Evropa for at søge sig et Fristed mellem nogle halvvilde Stammer i Amerika. Du husker nok, jeg har fortalt dig derom.

„Nu skulde jeg paa denne Rejse og netop paa en berlinsk Banegaard igen blive mindet om, at ogsaa jeg hører til den samme Slægt af evigt Fredløse og Fordømte. Jeg sad i Kupeen